- Title – अज्ञात
- Accession No – Title –
- Accession No –
- Folio No/ Pages –
- Lines-
- Size
- Substance Paper – 14/ 28
- Script Devanagari – देवनागरी
- Language – – संस्कृत
- Period –
- Beginning –
- End –
- Colophon-
- Illustrations -
- Source -
- Subject - याग से सम्बन्धित
- Revisor -
- Author - अज्ञात

1. Remarks- अपूर्ण.

उपासक

द्विरिताः। ऋषिस्ततः। ऋषिस्ततः प्रवर्त्तेसाद्ध द्वाविंशति द्वषमाद्वा
त्रिंशान्मनवस्तत्रशाकोधद्रमनुमतः। दशमेस्मिं हमासीनाभ्रूकू
लेयाश्राविधारिणी। मुख्याश्चतु खुजावाणचापहस्ताः। मुमेदूष्णा
इति दशमोः। ऋ. षिः मुमेधाविख्यातः प्रोक्तोदेव्याहते मुमोच
तुस्त्रिंशतथास्त्लोकामंत्रालत्संख्येकाभ्रुतोततोदेव्यैकमंत्रेण
वरदाहंसुरेश्वरि देवाऊचस्तथा सर्वावाधाप्रसमनंतथा।
स्त्रोकेनैकेन देवेशि देव्युवाचततः परम्॥ वैवस्वतेतंतरप्रा

ने इत्यादिश्लोका अष्टचतुर्दश सार्द्ध सर्वा उतिर्दैवि पंचाश लंब संयुता वै

त्सर्वीरेवृताख्यन महागरुड वाहिन ॥ इत्येकादशोध्यायः ॥ ब्युवा

वाचेति च ततरामित्त वैश्मांसरलाहरेष्वर्ज्जनसी हिताम्प्रवृत्ति

रातिरकाः ॥ ततश्च ऋषिरुवाच इत्युक्तोश्लोकमंदितः ॥ सार्द्ध

पुङ्गवमिः श्लोकैर्निजास्तत्तरच्या कामतः ॥ एवं तु द्वादशोध्याये

एकचत्वारिंशद्वाउतः ॥ इति द्वादशोध्यायः ॥ ततस्त्रयोदशो

ध्याये ऋषिरुवाच इत्यथाराम नेकापितं मूयेत्यादि सार्द्ध

त्रयं मन्त्रः । मनुमन्त्रं तुभ्यमित्यर्थः । मार्कंडेउवाचेति तस्य वचस्त्रा
दितः श्लोकम[illegible] षडङ्गं मंत्रस्य तत्कुक्के इति तस्य वचेत्यद्वितीये कस्त
तः श्लोकस्ततः पुनरद्भिरित्यर्थः षडङ्गं ततो देवी उवाच परमेश्व
रि । पञ्चाध्यायेन तत्त्यापूप श्लोकेनैकेन तुष्टिः कृता । मार्कंडे
य उवाचेति ततो वैत्र मन्त्रहृदयं देव्युवाच मनुश्लेव कस्त्य
श्लोकत्रयेणैव । अष्टाना मामेव मंत्रवातम्यवन्त्य त्रयं षड्ङुतिः ।
षडङ्गसंख्याग्रा । ऊनित्रिरित्यर्थः । ततो मार्कंडेय उवाच इतिद

भवेत्तामनुः एकोनत्रिंशत्संख्याकाकृतिरत्र विधीयते. एवं त्रयोदशाध्याया समर्पि

त्वात्तयोरिति। हौं मंत्रौ ॐ नमस्तापसमावर्ति। पार्ति निसप्त संख्यानि

तवप्रोक्तानि शैं जौं लौं मकारादि नकरांतो मनुः परम दुर्लभः। स

संप्रदायविधिना सानल्योम मवक्रमे अन्यथा विफलो मंत्रः॥

सत्यं सत्यं मयोदितं संप्रदायविधिना अस्यां वाचतुर्दशध्या

मिति। किलिकोवेनेत्यर्थः मातुः। अत्र होमे स्वाहांतानेतमंत्राः

पूजायां नमोंताः तर्पणे तर्पयामि नमोंताः। इति त्रयोविंशति

तमः पटलः किंचिन्नु मंत्र पठित्वा दध्याय देवतायै स्वाहेत्येवं

ततद्ध्याय देवतां तर्पयामीति तर्पणे तत्तदध्याय देवतायै नमः

इतिपूजनंनेरत्वा३ः।रावंशोमाशक्नोजयंतीमंत्रेणैवनमोरत्याइतिमं
त्रेणैवासनीमेगलेतिस्वाहेमउक्नोत्रपूजाअनुष्ठयान॥स्तोत्रमंत्रेकी
र्तिकाचेभुमंहविरित्यपिरहस्यकात्यायनीतंत्रोक्तमंत्रविभाग
एवाभिपुत्रैःस्यष्टीकृत्यदर्शितःनयाहि।अथसप्तसुनरंनुक्तो
कानांशातयंवकमप्रोक्तंस्पशानीस्तोत्रेतत्सप्तशतस्तेत्या।या
चिमत्र्यनुष्ठयानंत्रैरितिकात्यायनीमततामार्कंडेउपावेकः प
साचएवोघासनतःपरघास्तोमंत्राःसप्तदशाग्रेडुक्नोकस्ततःपरम्।

क

८

एकोनविंशदेवं स्मृतैः श्लोकैर्विंशतिस्तथा। पुनरर्द्धं पुनः श्लोका त्रयमर्द्धं
पुनर्भवेत्। पंचविंशति रेवं स्याद्राजाध्यर्द्धं शतिस्तथाः। अर्द्धश्लोका
त्मकं मेवं द्वयं वैराग्य पुनर्भवेत्। एकोनत्रिंशदेवं तु मंत्रं तंत्र्या
प्रकीर्तिता। पुनरर्द्धं पुनः श्लोकत्रयमर्द्धं पुनर्भवेत्। मार्कंडेयपु
नश्चार्द्धं श्लोकः श्लोकात्मकः पुनः। षडर्द्धं श्लोकात्मकौ मंत्रौ राजा
र्द्धं श्लोकमंत्रकः। मंत्राश्चत्वारिंशदेवं श्लोकमंत्रचतुष्टयं। पुनर
र्द्धं महर्षिश्चार्द्धं श्लोकमंत्रास्ततोऽशी। पुनरर्द्धं पुनः राजेत्योकोन

बाहिरुच्यते। पुनरर्द्धं पुनः श्लोकः पुनरर्द्धं पुनर्ऋषिः। पुनरर्द्धं पुनः
श्लोकाः षरामंग्राः पुनरर्द्धकः निर्द्दुं भजावतीविस्मोरतुलां ते जपः
१ मुः स्योवपाठो मंत्राणामेकस्य प्रतिरुच्यते। ब्रह्मार्द्धं श्लोकमंत्रो
था॥ श्लोकमेवा स्वयोरशाग्रर्द्धं श्लोक ऋषि श्रार्द्धं श्लोकमेत्रास्तुप
चवे। पुनरर्द्धं तुमं त्राणां सपंचनमनिः स्मृता। भगवानर्द्धमंत्रो द्वौ ऋ
षिः श्लोकार्द्धकः पुनः। श्लोकः पुनर्ऋषिः श्लोकहृदयं मंत्रा हृदयं
भवेत्॥ श्लोकानामष्टमप्रत्यावर्तुर्निराधिकं शतं। ग्रध्यायाप्त

8

११

कपंचविंशनतः परं निबद्धमानाय श्लोकाम्सख रागाकुलान्तरं इत्यंतादेव्युवाचे २
वेवऋषिरुवाचेतिसञ्जयानन्तुः । अष्टषष्ठिमिताः श्लोकास्तावंतो मनवो मताः ।
एकोनसप्ततिः सर्वेध्यायमंत्रा द्वितीयके । आदावर्षिरुवाचैको गजेन्द्रजेति
चापरम् । श्लोकऋषिरुवाचेति पुनः श्लोकस्य पंचकोच तुश्चत्वारिंशदेवं स
र्वे मंत्रास्तृतीयके । आदावृषीरुवाचेति शक्राद्याः श्लोकमंत्रकाः । षड्विंश
त्ततः ऋषिः श्लोकद्वयं देवीत तः परम् । प्रियतां त्रिदशाः सर्वे यदस्मतो वि
वांछितम् ।२ त्यर्द्ध श्लोकमंत्रो अथ देवा ऊचुस्ततः परम् । भगवत्या कृतं सर्वं नि
त्यर्द्ध श्लोकमंत्रकः । पद्यं निहतायां च श्लोकमंत्रत्रयं भवेत् । ऋषिः श्लो
कास्तु चत्वारो मंत्रवः परिकीर्तिताः । षड्विंशश्लोकके ध्याये चत्वारिंशद्द्वया
धिकम् । षट्सप्तति श्लोकमुनेध्याये मंत्रास्तु पंचमे । एकोनत्रिंशदधिकं

१२

७२

णतं कात्यायनीमते। एकोह्य षि तथावा ति राम्भुमाद्य मस्त्र षड्‌ श्लोकमंत्रा

सतीदेवा अत्रुष्टेवा स्मोमनुः। नमो देव्या आदिकाः पंच श्लोकमंत्राः प्रकी

र्तिताः। प्रति श्लोक त्रयं मंत्रा सेया भेबविवियक्षिकाः। पुनः श्लोकात्म

कोमंत्र रिवमंत्रः श्लोकक: पुनः। त्रयो विंशति श्लोके षु मंत्रा वेसप्त

षष्ठिकाः। यादेवी सर्वभूतेषु विष्णु मायेति शब्दिता नमस्त स्यै इति प्रोक्तो

विंशतिर्हस्त रकोमनुः। नमस्त स्यै इति ज्ञेयो हिनीय मनुरक्षरः।

ग्ग्स्तास्तर स्तुती योपिनमस्तस्यै नमोनमः। एवं द्वाविंशति श्लोके सेयं

३२ मैत्रयंबुधैः। पूर्वै स्तुयो हरेशोमंत्रैः सहाप्ती तिसप्तभिः हृताः। स्मृताप्तुरेतिव

श्लोक

श्लोकद्वयं चैव पुनर्ऋषिः पुनः सप्तदश श्लोकास्सावेः श्लोकत्रयं ततः
द्वितस्त्रेव नव श्लोकाऋषिरेकोऽम्बिका ततः। एकदत्यस्यैकः श्लोक
श्त्यर्षिः। चतुः श्लोकी पुनर्द्वितस्त्रतुः श्लोकी पुनः शिवा। श्लोकद्वयं
मालिका तु चत्वारिंशान्नवाधिकं। प्रशीत्यापि च संयोगे एकोनविं
शत्यधिकं। शतमेवं तु विसेयमाऊतीनां च पंचमे विंशति श्लोकसं
युक्ते षष्ठे ध्याये प्रकीर्तिताः। सर्वे श्लोका मंत्ररूपा देव्येकाथ ऋ
षित्रयं। चतुर्विंशति मंत्राणामित्येवं परिकीर्तितं। पंचविंश श्लोकयु
क्ते ध्याये संख्या प्रकीर्तिता। सार्द्धैकषष्टिः श्लोका द्वे ९मे ध्याये

श्रीमैवतामनुः। एकोनविंशतिं स्मृतं व्योकामं चापूर्वं त्रयस्यनाबुधैः के
चित् एकादश्याह्री हृत योऽहादश्या श्लोकमंत्रकाः। उवाच वचनैः
वद्भिः मंत्रास्ते उक्ता संख्यकाः। इत्यादु तत्रकात्यायनीतंत्र विरो
धस्य ह एवेति दिक्। तं वसारक्तंतत्र योगसारे वाराहीतंत्रे। सल्क
त्यामूर्मिं त्याप्य कलशं तता। तीर्थवारेण। पूरयित्वा स्वर्णगर्भे सिये
दृष्टदं ततः। धर्मकामाभिलिप्सुः धनकामः तु मौक्तिकिम्। श्री
कामः कमलं न्यसेत्। कामार्थी रोचनं न्यसेत्। भोगसकामो न्यसे

इक्षुं जयकामो। पराजितं उच्चाटनार्थे व्याघ्रीं च वश्यार्थं शिखिमूलि
कां मारणाय मरीचं च केतकं मोहनाय च। आकर्षणाय पारं नीप्रस
यैत्कुलशोहरो। जपे संख्य महिमानि श्रुणु यद्गदितो मम। सिद्धयेक
लशोहरो [illegible] स्तान्द्वादश जपेन्मनुः।
नकुलीशं वामकर्णयुतं मद्रैं डुशेश्वरं ह्रींबीजमवं समनुचार्य मायो
बीजं ततो वदेत्‌ चामुंडायै ततः पश्चाद्विठांतो मनुरीरितः ह्रूं ऐं ऐं ह्रीं
चामुण्डायै स्वाहा। हूंमित्यनेन करांगन्यासो जपे द्वादशलक्षं तु मा
यात्तैनेव नारिणाउते सर्पिः प्रतिलिप्ताभ्रा तिलैर्‌न्यादितं दूलान्द।
घ्या

कैस्तुदशमे न्विते-सप्तविंशतिमंत्रास्तुश्लोकरूपास्सन्तोंतिमः अर्द्धश्लोका   कु० २ मको... ४

13

प्रकीर्तिताः। एकषष्टीः श्लोकमंत्रा अंते त्वर्द्धश्लोकमंत्रकः। आद्यावैं ऋषिभिश्चैव
षष्टीमें त्रयः संततिः। एकोनचत्वारिंशद्धिः श्लोकैर्युतैः समीरिताः। अध्या
ये नवमे मंत्रास्तावंतोथ मनुद्वयमा राजा ऋषिश्चेति चैकचत्वारिंशन्म
नु[illegible]स्तवयं। सार्द्धसप्तान्विते विंशत्कौमें चोऽर्द्धमनुवाचद्वयं तथा। देव्यु
वाचद्वयं चैव द्वात्रिंशन्मंत्रसंज्ञकः। श्लोकानां सार्द्धपञ्चाशत्स्वेयमेका
दशे स्तुटेपंचाशच्छ्लोकमंत्रास्तदंते र्द्धश्लोकमंत्रकः। शाकंभरीति
विख्यातिं तदा यास्याम्यहं भुवि। एकोर्द्धश्लोकमित्याद्यः कैश्चिदत्र
विचक्षणाः देविद्वयमृषिश्चैको देवा एवमितोरितम्। पंचाधिकं

तुं चाशनं त्रासेयाः परिस्फुटं ॥ अष्टत्रिंशच्छ्लोकयुक्तेऽध्याये द्वादशमा
ले कोश्चत्वारिंशच्च एकश्च मंत्राल्लवाहुतिद्वयं ॥ अष्टौ श्लोकाल्लकं श्लो
काः सप्तविंशत्प्रमिता ऋषिः ॥ देव्युवाचेति वै वैकमेवं सख्यास्फु
टोदिता ॥ त्रयोदशे स्याद्विसप्तदश श्लोकाः प्रमा ॥ इति तत्स्यवचः श्लोके
त्यर्द्धमंत्रः प्रकीर्तिताः ॥ श्लोकमंत्रास्ततो ज्ञेयाः पंचैवाध्यायद्वयेकम
देव्युवाचेति मंत्रोयं ततः श्लोकस्तु मंत्रकः ॥ मार्कंडेयस्ततो मंत्रं श्लो
को मंत्रद्वयं ततः ॥ ततो देवी बद्धांजलिस्तव मंत्राः प्रकीर्तिताः ॥ मार्कं
डेयस्ततः पश्चाद्द्वयं मंत्रद्वयं स्मृतम् ॥ आहत्यावधिकोमंत्रः स्याव

15

ऽेव मायाकामं तथे वच पृथ्वी रेफं वामनेत्रं नाद विंदु विभूषितं मायाकामेन मः प भ्रान्मूलमंत्र उदाहृतः लक्षं जपेन्मूलमंत्रं सर्वकाम समृद्धये ओं ऐं ह्रीं क्लीं श्रीं ह्रीं क्लीं नमः शतनामादौ शतं चां ते जपेन्मंत्रं न वा स्मरं वं डोल प्रशतीजप्येसंपुटो यमुदाहृतः सकामैः संपुटो जाप्यानिः कामैः संपुटं विना स प्र शति लोत्रस्य मेधान्सु षिर्जायत्र्यनु ष्टु बृहती पाङ्क्तिः त्रिष्टु ब्जगत्य श्छंदांसि महाकाली महाल क्ष्मी महा स रस्वत्यो देवतास्तत्र वंकारो ह्रीं क्लीं वीजानि स्त्रौं शक्तिरि च्छा ति

द्वैपेतथैववसिष्ठोप्यातेनयाचैवातिपारके।कुर्य्यो
त्पर्वणांछिंतांवृन्ततःसपद्यतेप्रसन्नमा।विपदस्तस्य
नश्यंतिग्रहेपातिकैपराःगतिमासिप्रियोवृद्धिःप्राता
दृश्योराजवांछितस्थापरा।मनसांछितंदैविसिद्धं
रषष्ठीत्ररात्रतान्ता।पाता।श्वमेधयपञ्चौसौनांफलंप्र
प्नोतिस्वतोसहस्रावर्तंनक्षत्रंश्रीरंदरणोतिस्वयंब्रिरा॥मुक्तामनो।
जातान्कामान्नरोमोक्षमवाप्नुयात् यथाश्वमेधाःक्रतुश्रुष्ठंदेवानांच

१८ यथा हरिः सुराणामपि सर्वेषां तथा सप्तशती स्तवः। नातः परतरं स्तोत्रं किंचिद
स्ति वरानने। भुक्तिमुक्तिप्रदं पुण्यं पावनानां च पावनं। अथवा बहुनोक्तेन कि
मेतेन वरानने। चण्ड्याः शतावृत्तिपाठात्सर्वाः सिद्ध्यंति सिद्धयः। शतप्रयोज
सारोक्तं देवीपुराणे शिव॥ वाचकं पूजयित्वा तु यथाविभववित्तरैः वाचयेत्तु
ततो राजन्देवीमाहात्म्यमुत्तमं मन्त्रोत्तरं तेऽशान्ति शान्द स्तु जनस्य च वत्सय
स्य चाप्येनेन विधिना राजन्यः पठेच्छृणुयात् पारयिष्यति ये ध्यान्ये ये दापि
तस्य पुण्यफलं भवेत्। वाजपेयसहस्रस्य अश्वमेधशतस्य च। यत्फलं
लभते तावत्तत्फलादप्युताधिकम्। ब्रह्महत्यादिपापानां शमनं पर

२२

१९ संपुटितं जुतत। एवं देविमयाप्रोक्तः पौरश्चरणिकः क्रमः। तदंते हवनं
कुर्यात्प्रतिश्लोकेन पायसम्ना राजितकं प्रतिमन्त्रं चैवं तथादेवाश्वत्थस्तु
लोके मा प्रतिश्लोकमित्यस्य कात्यायनोक्तं मे चाविभाजेनेति शेषः।
समुदाय सूक्त व्यवहारस्य लक्ष्मीतंत्रोक्तत्वाद् वयवश्लोकाः एवा
त्र न स्वचरति बोध्यम्। प्रत्यूच मित्याज्ञाप्युक्तः शेषो बोध्यः। अपर मंत्रा
पथातः संप्रवक्ष्यामि नवरात्रविधानकम्। जपेदेकोत्तरां वृद्धिं दिना
नि नव संख्यया। नवाक्षरीविधानेन पूज्या च विचक्षणः। सहस्रं च
जपेन्मंत्रं प्रत्येकं हि यथाविधिः हुत्वा दशांशतो होमं तत्र सिद्धिम

23

सा लौ नवभिः श्लोकैः प्रतिश्लोकं पुष्पाणि समर्पयेत् ततः प्रथमाध्याय
समाप्तौ वक्ष्यमाणश्लोकैः प्रतिश्लोकं पुष्पाणि समर्प्यान्ते पुनर्नवभिः
श्लोकैः पुष्पाणि समर्प्य धूपदीपौ दत्वा पायसं नैवेद्यं दत्वा ताम्बू
लं दक्षिणां च दत्वा नीराज्य एवं ब्राह्मणं कुमारीं सुवासिनीं भोज
येत् संकल्पयेद्वा ततस्तदध्यायदेवतावाहनादि ब्राह्मणभोज
नांतं प्रत्याध्यायं कुर्यात् अतः प्रभृतनैवेद्यादि नियमेन पूजा का
र्या। अनुग्रहे पूर्वाह्ने समाप्तिः। निग्रहे परान्हे। श्लोकास्तु वि

२१

श्वेश्वरी जगद्धात्री यथस्तुतास्तु रैः पूर्वमभीष्टसंश्रयात्करोतु सा नः शुभ
हेतुरीशा या सांप्रतं चोद्धतदैत्यतापितैः ।३। दुर्गे स्मृता हरसि भीतिमशे
षजंतोः ४ सर्वाबाधाप्रशमनं ५। अत्र वैरिनाशनमित्यनेन रोग
नाशनमित्याद्यूहः एवं दैत्यतापितैरित्यत्रापि सर्वमंगलमंगल्ये
॥६॥ सृष्टिस्थितिविनाशानां ७॥ शरणागतदीनार्त ८ सर्वस्व
रूपे सर्वेशे ९ इत्यनुग्रहेन व श्लोकाः। वश्ये तु विशेषः। ॐ ह्रीं
क्लीं चामुंडेऽमुकमनुष्यं मुकमेव वशमानय स्वाहा। अनेन प्रत्यध्या
यमाद्यंतयोः पूर्ववज्जा सकीता। अयुतमंत्रः। जपः। अयुतहोमश्च॥

श्र॰

वाप्नुयात्॥ अपरं विल्वमूले मासं जपः। विल्वदर्भैर्मधुरत्रययुतैर्मा
सं होमे दशांशेन क्षीरसंयुतैः कमलैर्वा होमो लक्ष्मीप्राप्तिः स्वल्प
फलाय प्रयोगः ईदृशस्थले नमो देवा इत्यादि मन्त्रैरेव दशांशेन
होमः कार्य इति संप्रदायिकाः। ब्राह्मणैः कारणैर्दाक्षिणा विशे
षस्त्रैवोक्तः। पंचस्वर्णाः शतारत्नैर्यस्या वत्नैस्तु तत्र यन्माप
स्याद्रत्नस्वर्णमेकं त्रिरात्रैस्तदर्द्धकम्। एकारत्ने पादमेकं दद्या
द्दशांकितो बुधः। इति क्रोडतं त्रैप्रत्येकवर्तिने देविहपमेघ

२०

नसस्मितमृत्तिरारत्नालभेत्कामान्यस्त्वरसापारिपुजयेता इति

इतिसर्वैःसासिद्धिः॥ कात्यायनोक्तविधिः हेकन्याकुमारीधीमहितन्नोदुर्गाप्रचोदयात्॥ इति॥ बागायत्रीयजुर्वेदे॥ अथ प्रयोगांतरं

कात्यायनीतंत्रे॥ पूर्वोक्तषोडशांगुलमितंस्वचतुरंगुलोन्नतंस्थंडिलं कृत्वा॥ तत्रभूषुवृनोयत्तेनैकाम्भिनपात्रेरुद्रांतविधोदशाही

यास्त्रज्वालाद्वीपेषुप्रथमेद्वीपेप्रथमाध्यायदेवतामावाह्य

मनपाद्यादिगन्धदानांतंपूजांकृत्वापुष्पसमर्पणसमयेवक्ष्या

धर्मार्थकाममोक्षाणां संसिद्ध्यै पापसंक्षुते तु मारणे मोहने चैव
वश्ये विद्वेषोच्चाटने कर्मसिद्धिहेतवे तु मारणे विद्वेषणे क्षे मोहने मधुपाय
सं स्तंभने मातुलफलं वश्ये तु स्त्रिवे तस्य सर्षपं नाथ धर्मार्थे काममोक्षा
र्थं पूर्वास्यामिमुखो जुहोत् मोहने मारणे चैव दक्षिणाभिमुखो जु
हेता उच्चाटने उत्तरस्यां दिशायां वश्ये वस्थिति। आदिमारभ्य प्र
जपेत् सिद्धिकामनशौचाते। जपे दक्षिकादिमारभ्य शुंभदैत्यवधा
विधि। प्रायाद्दक्षिकादिपर्यंतं स्थितिकर्म उक्ता स्ततः प्रोक्षमारभ्य

ण्माद्यंतं संहारेयं क्रमेणैव भवेत् स्थितिपाठः सर्वकामे मुक्तिकामे च संह
तिः श्रीकामे पुष्टिकामे च तुष्टिक्रम उदाहृतः। सावर्णिः सूर्यतन
यइत्यारभ्य सावर्णिर्भविता मनुः इत्यंतः पाठः सृष्टिक्रमः। पुराणमु
नेतिमुख्येत्यादिना वाध्यायान् पठित्वा शक्राद्यध्यायांतं पठेदिति स्थितिक्रमः
त्य शक्रादिमारभ्यैवमेतदुत्तराध्यायमारभ्योत्तमार्थः शक्रादिपर्यंतमित्यस्यत
द्ध्यायांतमित्यर्थः एवं देव्या वरं लब्ध्वेत्यादि श्लोकसंहारक्रमेण
सावर्णिः सूर्यतनय इति श्लोकांतं पठनीयमिति संहारक्रमः शंकटे
चायं प्रशस्त इति हारिणित्यसंप्रदाये त्वेवं पाठक्रमः वेदादिवाक्य